

Escalenc

BIBLIOTECA "VICTOR BALAGUER"

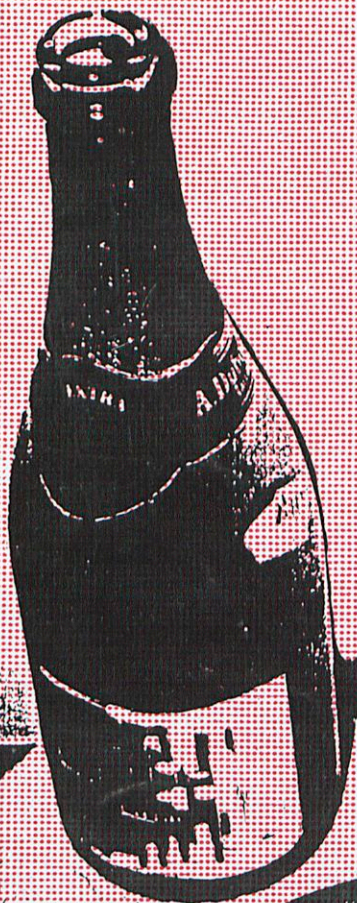

BUTLLETÍ CULTURAL I INFORMATIU
Núm. 104

GENER 1989

Sumari

EDITORIAL: Doping—BÚSTIA—HISSANT LA PLOMA—NOTICIARI LOCAL—VIII MOSTRA COL·LECTIVA D'ARTISTES ESCALENCOS—II MOSTRA DE PESSEBRES—VIDA ESCALENCA: A la vora del foc—DE MÉS I DE MENYS—ESPORT I LLEURE—UN XIC DE TOT—HUMOR: A&A—FOTOGRAFIES ANTIGUES: «QUAN EREM INFANTS» «ABANS I ARA» «ANTIGA DE L'ESCALA, etc. etc.

CONVERSA AMB... BONS AMICS DELS REIS MAGS DE L'ORIENT

REDACCIÓ

COORDINACIÓ: F.X. Vila Mitjà, J. Boix
CONSELL DE REDACCIÓ: F.X. Vila Mitjà, J. Piqué, D. Poch, Francesc Targa.
ART I CULTURA: F.X. Vila Mitjà, J. Boix
ESPORT I LLEURE: J. Vilabrú
NOTICIARI LOCAL: Serveis Informatius Ràdio l'Escala
VIDA ESCALENCA: R. Guanter
SUBSCRIPCIONS: D. Poch, R.M.ª Sau, M. Prats - Tel. 77 02 04
ADMINISTRACIÓ: J. Piqué - Tel. 77 19 60
IMPRESSIÓ: Gràfiques del Ter, s.a. D.L. GI/287-82

Apartat de Correus, 19
17130. L'ESCALA

PUNTS DE VENDA:

- BALLESTA, C/ Pintor Joan Massanet, 8
- BAMBI, Avinguda Ave Maria
- LLIBRERIA ROSA, Plaça de les Escoles
- ROMAGUERA, C/ del Pont, 24
- TROBADORS, Passeig del Mar, 2

BUSTIA

EDITORIAL

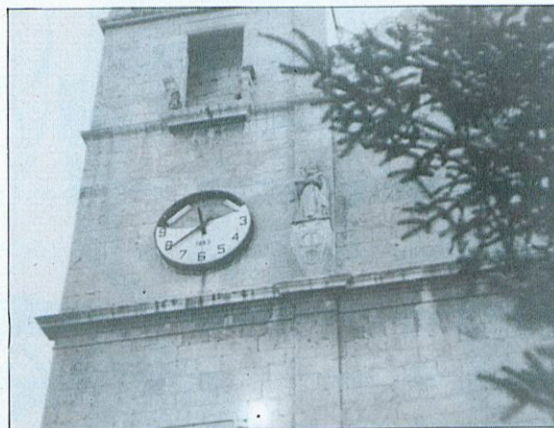

DOPING

Segons l'Enciclopèdia Catalana, el DOPING és l'administració o ús per un individu sa d'un agent estrany a l'organisme —generalment un producte químic— sigui quina sigui la via utilitzada, o de substàncies fisiològiques en quantitats anormals o introduïdes per una via anormal, amb l'objecte d'augmentar artificialment i en forma deslleial el seu rendiment.

L'Escala és una zona privilegiada de la Costa Brava per atreure el turisme —un individu sa— que cal preservar per damunt de tot. Oferir habitatges de poca qualitat, preus abusius, mals serveis... —agents estranys— només sol, platges... —substàncies fisiològiques— per obtenir grans beneficis —augmentar artificialment el seu rendiment— ens pot portar a la desqualificació i fins i tot a perdre les medalles que ens han donat.

¿Quin resultat donaríem, escalencs, si ens fessin una prova antidoping? Atreure un turisme de qualitat és el que fa falta, i per això cal pensar no només amb els nostres guanys econòmics utilitzant qualsevol mitjà, sinó oferir uns serveis competents aprofitant els elements naturals tan meravellosos que tenim.

EL RELLOTGE DE LA VILA

Aprofitant que una tramuntanada —m'han dit que va ser la forta tramuntana del mes passat— ha trencat el vidre i esfera del rellotge de l'església i de la Vila, es podria aprofitar l'ocasió per a col·locar-n'hi una amb les xifres romanes, com la que hi havíem vist sempre, si és que encara en fan.

Aquesta que està trencada, tenia l'avantatge de ser molt clara i molt gran, es veu un xic lluny, però sembla que desentona una mica amb la façana. Resultaria més adient una del mateix estil que la que hi havia abans.

Això procurant, si pot ser, que sigui una mica més forta o protegida, perquè si n'hi ha per poc temps, tant li faran els miraments estètics.

J.M.

HISTORIA DELS COL·LEGIS DE L'ESCALA (La República)

Joan Morera

14 de desembre de 1933. "El senyor Alcalde diu que ha rebut la visita dels mestres d'aquesta localitat, els quals li han manifestat que degut al fred intens d'aquests dies són en gran nombre els escolars que deixen d'assistir a les Escoles per la raó de què l'estada a les mateixes, de si mateix ja molt fredes, resulta gairebé insuportable i interessant de l'Ajuntament hi sigui instal·lada calefacció. I l'Ajuntament assabentat i fent-se càrrec del molt fundades i justes que són les queixes formulades pels mestres, per unanimitat acorda l'adquisició de cinc estufes de ferro de les que funcionen amb llenya o carbó per a ésser instal·lades en les Escoles d'aquesta Vila".

11 de gener de 1934. "Essent a càrrec de l'Ajuntament la dotació d'aigua potable a les Escoles que deuen construir-se en aquesta Vila, s'acorda fer la corresponent instal·lació per a la conducció al solar designat per a l'empalçament, abonant les despeses que s'ocasionin amb càrrec al capítol 14è article únic del Pressupost de despeses d'enguanys".

20 de gener de 1934. Es reuní el Consell Local de Primer Ensenyament, que des de la seva creació ara feia uns dos anys el presidia el metge En Jesús M.ª Isern i Galceran. En aquesta reunió "per la Presidència es posa en coneixement dels reunits que l'objecte de la sessió era que, havent-se sol·licitat d'aquest Consell Local, per l'Ajuntament de la Vila un Informe sobre l'emplaçament de l'edifici del Grup Escolar en el nou solar adjunt al que abans estava destinat per a tal fi, i que ben aviat va a construir-se, aquest Consell, d'acord amb el parer del Magnífic Ajuntament i de la majoria dels professors de 1r ensenyament, previ un detingut estudi, ha cregut convenient manifestar que pot traslladar-se el referit emplaçament uns cinquanta metres més a l'oest en el seu solar contigu, ja que amb això s'eixampla el primerament designat. A més hi ha altres raons que aconsellen el trasllat, atenant que amb això es logran ostensibles avantatges, ja que així, es veu que el Grup Escolar s'aparta de la carretera, sortida d'aquesta població, d'intens tràfic; a més, s'acosta a la zona de pinedes, que la nova urbanització promptament va dotar el puig del Padró; essent aquest nou solar lleugerament més elevat i singularment separat del setge de patis i construccions que no l'antic solar, podent-se aprofitar per a parc d'esbarjo. El Consell es creu en el deure de manifestar que, si bé està d'acord amb l'Ajuntament referent al canvi d'emplaçament pels avantatges expressats, no veuria amb igual grat que la urbanització de la carretera de circumval·lació envaís el parc d'esbarjo, ni s'acostés a l'edifici del referit Grup Escolar i molt menys que se separessin parcel·les del

projectat camp d'esbarjo per a venda o edificacions".
 ... "s'aparta de la carretera, sortida d'aquesta població, d'intens tràfic"; ... "la nova urbanització promptament va dotar el puig del Padró"; ... fa 55 anys, ho veien venir, tot i que havien de passar abans moltes coses i n'hi havia encara per molt de temps.

(continuarà)

ON ÉS?...

Vivim en el moment de la contingència, tot ho volem tocar, palpar i sentir, ens fa mandra l'abstracció. Som extremadament pragmàtics. El que no veiem, toquem ni sentim, no ens diu res.

Solament en una cosa no actuem de la mateixa manera. EL TRASCENDENT, el busquem en els núvols, enlaire, lluny, desencarnat, solitàriament, quan ELL s'ha fet carn, contingent... un com els altres, UN-AMB-NOSALTRES.

Per això unes noies en una Convivència, entre totes feren un poema, jugaren aquest joc, després d'una reflexió seriosa sobre; on era Déu?... on es trobava?...

Va sortir un poema tan bonic, no baixat dels núvols sinó sortint de la més fonda realitat. Això és un bon poema per un altre Nadal encarnat: Heus-lo ací:

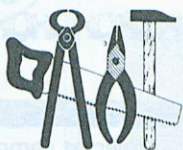
- Vaig preguntar a un pagès: ON ÉS DÉU?... i em va ensenyar a llaurar.
- Vaig preguntar a un soldat: ON ÉS DÉU?... i va llançar les armes.
- Vaig preguntar a un amic: ON ÉS DÉU?... i l'amic em va ensenyar a estimar.
- Vaig preguntar a una font: ON ÉS DÉU?... i l'aigua brollà abundosa.
- Vaig preguntar a un ametller: ON ÉS DÉU?... i l'ametller va florir.
- Vaig preguntar a un canari: ON ÉS DÉU?... i el canari es va posar a cantar.
- Vaig preguntar a la meva mare: ON ÉS DÉU?... i em va fer un petó al front.
- Vaig preguntar a l'enemic: ON ÉS DÉU?... i l'enemic em va donar la mà.
- Vaig preguntar al somni: ON ÉS DÉU?... i el somni es convertí en realitat.
- Vaig preguntar a la casa: ON ÉS DÉU?... i es va obrir la porta.
- Vaig preguntar a un infant: ON ÉS DÉU?... i em va somriure.
- Vaig preguntar a un mariner: ON ÉS DÉU?... i em va mostrar el mar en calma.
- Vaig preguntar a la barca: ON ÉS DÉU?... i em va posar els remes a les mans.
- Vaig preguntar a un cec: ON ÉS DÉU?... i em va dir: "Ajuda'm a travessar el carrer".
- Vaig preguntar a una ciutat: ON ÉS DÉU?... i em va encaminar cap al suburbi.
- Vaig preguntar a un sacerdot: ON ÉS DÉU?... i es va agenollar davant meu.
- Vaig preguntar a un turista: ON ÉS DÉU?... i em va estrènyer la mà i em va dir: "Tots som germans".
- Vaig preguntar a un pobre: ON ÉS DÉU?... i em va oferir el que tenia.
- Vaig dir a la mà: ON ÉS DÉU?... i la mà es tornà servei.
- Vaig dir a la gent: ON ÉS DÉU?... i la gent S'ESTIMAVA...

Neus Ximinis

FERRETERIA

GUILLOT

PINTURES
I
JARDINERIA

C/ del Mar, 6 - Tel. (972) 77 04 86 - L'ESCALA

Ramon Ylla i Heras
JARDINER

PROJECTES, MANTENIMENTS I NETEGES
DE JARDINS I TERRASSES

C/ Muntanya Rodona, 12
Camp dels Pilans
Tel. 77 17 34

C/ Maranges, 25
L'ESCALA (Girona)
Tel. 77 01 95

Hostal «El Roser»

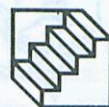
RESTAURANT
especialitat en peixos
i mariscs

* *
HOSTAL MIRYAM HOSTAL REINA

Complete bathroom / Baño completo
Salle de bains complete / Mit Baderaum
Calefacció central / Aire acondicionat
Parking particular / Obert tot l'any

Darrera l'Església, 9 L'ESCALA
Tels. (972) 770219 / 770977 (Girona)

Estudi i Servei.s.c.

ASSESSORIA EMPRESARIAL

Jaume Batlle i Francesc Raurich

C/ Joan Massanet, 40
Apartat de Correus, 5

Tel. (972) 77 21 77
17130 L'ESCALA

AMB LA COL·LABORACIÓ DE

CAIXA DE CATALUNYA

GIMNÀS PER HOMES, DONES I NENS • AVINGUDA GIRONA, 34 • 17130 L'ESCALA (Girona)

FORUM
E S P O R T I U

FINQUES GUANTER

ASSEGURANCES EN GENERAL
GARANTIA D'EFICÀCIA I SERIETAT

Avgda. Ave Maria, 7 - Tel. 77 02 72 - L'ESCALA

**AGRUPACIÓ FLEQUERA
EMPORDANESA S.A.**

Carretera de Viladamat a Palafrugell s/n

Telèfon: 77 00 81 — L'ESCALA

MARIA BUIXEDA BURGAS

Vímet

- MOBLES
- ARTICLES BAMBÚ
- DECORACIÓ
- CISTELLERIA
- REGALS
- BOSSES

C/ Empúries, 19
C/ Galvari, 20
Tel. (972) 77 01 85 - L'ESCALA

AIRSA

AÏLLAMENTS, IMPERMEABILITZACIONS
I REVESTIMENTS, S.A.

danosa

Passeig Sant Joan Bosco, 47 - Tel. 20 10 62
PONT MAJOR - GIRONA

"PINZELADES D'UNA REALITAT"

L'arribada del fred de l'hivern, en el moment que cauen les primeres neus a les serralades del Pirineu; quan el Canigó queda atapeït de neu i bufa decidit el mestral, la Natura (la mare natura) esdevé rigorosa i intractable.

En el mateix àmbit, i paral·lelament, per sortir de dubtes, podem interrogar a les persones que han estat víctimes, en algun moment, dels aiguats de la tardor. Ells tenen consciència que, en algun moment, la natura pot actuar sense contemplacions.

Treballadors de la terra, pescadors, jornalers, i escalencs en general **coneixem** quin és el seu tracte: un contacte el qual esdevé massa intolerant i ingrat. Els escalencs sabem que l'entrada de l'aire fred del nord-oest, o mestral (popularment dit també tramuntana, per generalització) es fa sentir a l'ànima, i es massa vegades gairebé irresistible.

Volem reeixir, i **lluitem** contra corrent fent ús de mil i un recursos per tal que el frec amb aquest element natural no sigui tan aspre, i sovint ho aconseguim.

No ens ha d'estranyar, ni ens ha de semblar rar, que es digui que el mestral o la tramuntana és una component que ha forjat el nostre caràcter o la nostra capacitat d'observació. Sovint és fàcil comprovar que veïns de la nostra vila porten l'empremta del refrec en el seu rostre. Un geògraf especialitzat té material abundant per analitzar i esbrinar la influència del mestral i la tramuntana en l'individu escalenc.

Res més que reflectir, en aquestes quatre ratlles, unes pinzellades d'una realitat objectiva. Evidentment, un altre observador, i en un altre moment, pot arribar a unes conclusions diferents, potser més subjectives, però igualment vàlides. Podria descriure, per exemple: el Canigó d'una manera natural i espontània, a la qual s'hi combinarien la fantasia, l'aspecte idíl·lic i la ingenuitat.

Dues maneres d'interpretar la realitat les quals fixaran des del punt de vista literari dues èpoques (dit a cremadent): la literatura de la Renaixença i la novel·la rural Modernista.

En aquests moments es posa de manifest la creativitat de la Caterina Albert, en el marc de l'Alt i Baix Empordà i de l'Escala. La Natura és el seu escenari, on situa el joc de tensions entre l'individu i el seu entorn.

En paraules de la crítica (Història de la Literatura Catalana, V VIII): "L'home comença a ser ell mateix en el moment que per mitjà dels sentiments pren cons-

ciència de la seva situació que ocupa en aquest món, que es resol en la presència de la voluntat i, aquesta es concreta en l'acció, una acció dominadora, transformadora, que humanitza la Natura en recrear-la a imatge de l'individu. Així com viu el pastor de Sol·litud".

Un tema notori, un camp trillat per l'investigador pel fons ideològic; que conté un tema sempre d'actualitat. Un article que pretén acostar-se de lluny a l'obra de la il·lustre Víctor Català, la qual continua estant present en el nostre record.

Manuel Vilà i López

BALANÇ TURÍSTIC

Darrerament, s'ha publicat en els mitjans de comunicació catalans, que a l'any 1988 s'ha superat el rècord de visitants estrangers a Catalunya (més de 15 milions). Segons aquesta nota oficial doncs, l'última ha estat una bona temporada turística.

Ara bé, per altra banda, el CIT de l'Escala ha enviat recentment, un escrit als seus associats en què es diu que a l'igual que a la resta de la Costa Brava, la temporada no ha estat bona. En aquest mateix sentit, també existeix un informe municipal en el qual s'afirma que la clientela turística ha baixat quasi un 30%, en aquest estiu/88, respecte a l'any anterior.

Com es pot veure, comparant aquestes informacions, unes amb les altres, hi ha alguna cosa que no lliga.

Quan es donen xifres sobre l'entrada de turistes, cal veure què i com es compta. ¿S'inclouen els cotxes que entren per la Jonquera amb estrangers de pas (treballadors marroquins, portuguesos, etc.)? S'inclouen també famílies que vénen a dinar o a comprar licors i queviures, i se'n tornen el mateix dia? ¿I també aquells cotxes d'estrangers que no s'aturen aquí, ja que tenen altres destinacions?

Per un altre costat, quan es diu que la temporada turística ha estat fluxia, caldria matisar amb quins paràmetres es juga. Perquè dues són les qüestions sobre les quals s'ha de fixar l'atenció: el superior creixement de l'oferta de places d'un any a l'altre respecte a la demanda, i el baix poder adquisitiu de la gran majoria de turistes que arriben.

Per tant, entre la versió espectacular i optimista dels organismes oficials, i la més pessimista i realista dels empresaris turístics, cal pensar que el balanç turístic no ha estat dolent, però tampoc tan bo com s'esperava. I això vol dir que, potser s'ha arribat al llistó més alt d'ingressos per turisme, que costarà molt superar.

El turisme ha estat i continua essent la gallina dels ous d'or d'aquest nostre país. Però la gallina n'ha deixat de pondre, o en pon menys.

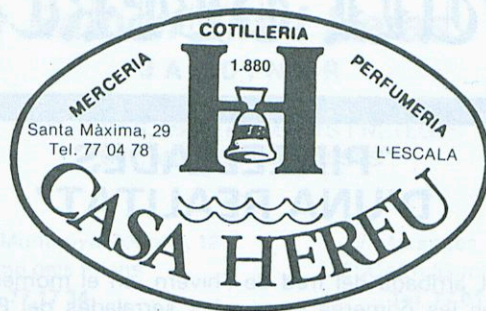
Pere Juhé

ANXOVES DE L'ESCALA®

Magdalena Sureda

Tel. 77 0146

Bancotrans
Banc Comercial Transatlàntic

L'ESCALA

CASA CENTRAL BARCELONA
més de 90 oficines a Espanya.

CAIXA DE PENSIONS

"la Caixa"

Caixa de Girona

Plaça Víctor Català, 9 - L'ESCALA

AGENCIA

BAHI - NICOLAU

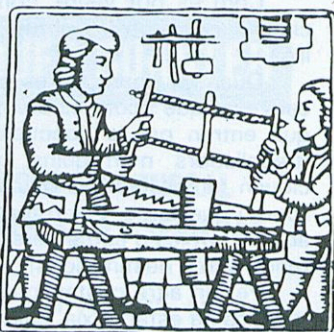
Assegurances en general

AGENT COL.LEGIAT ncal. i prov.

Àngel Bahi i Botella

C. Cadaqués, 6 (Poble Sec) - Tel. 77 06 92
17130 L'ESCALA

**Mobles
Sancho**

Ctra. Palafrugell, s/n.
(DAVANT GASOLINERA)
Teléfon 972 / 77 04 85
17130 L'ESCALA

Lindan

ELECTRODOMESTICS

SERVEI T.V. GARANTIT

A. PRADO

Plaça de les Escoles - Tel. 77 04 90 - L'ESCALA

SASTRERIA

Vila i Borràs

Carrer del Port, 25 - Tel. 77 02 21 - L'ESCALA

CASA FEIXAS

INSTAL·LACIONS ELECTRIQUES, SANITARIES I CALEFECCIÓ
FERRETERIA, ELECTRODOMESTICS I ARTICLES PER A REGAL

Plaça Víctor Català, 17 - Tel. 77 01 99 - L'ESCALA

hissant la ploma

ÉS QUE NO M'HAN DIT RES!

(Psicodrama en tres actes)

ACTE 1r

Diuen que la UGT ha demanat el divorci al seu home, el PSOE. Mai se n'havien trobat de tan madurs com quan des de la passada primavera, Redondo afirmava que el contracte d'inserció per a joves era motiu suficient per una vaga general. Els cinc reivindicatius punts eren presentats per separat pels dos líders sindicals, Antonio Gutiérrez (CCOO) i Redondo (UGT): retirada del Pla d'Ocupació Juvenil, recuperació dels dos punts per l'error del govern en la previsió de la inflació per al 1988; la cobertura d'atur fins el 48% dels aturats, equiparació de la pensió mínima al salari mínim i el reconeixement de la negociació col·lectiva pels funcionaris públics.

En les negociacions no es tancava cap acord. I tot l'estat espanyol es disposava a viure aquella vaga general. Simultàniament en tots els oficis d'arreu els treballadors feien la vaga com un medi de pressió, l'únic medi de pressió que tenen per aconseguir les seves reivindicacions, un dret fonamental d'escollir fer o no fer vaga. Adherir-se a la vaga mitjançant la interrupció col·lectiva del seu treball amb la finalitat d'obtenir la satisfacció d'una pretensió en tota la societat de l'estat espanyol (joves, pensionistes...). La vaga pretén restablir l'equilibri entre parts de força econòmica desigual. Suposa una conducta solitària i voluntària. Suposa un objectiu reivindicatiu concret. Suposa també un ànim de reintegrar-se a la feina una vegada ha finalitzat. Vol pressionar però sense produir mals irreparables. Vol aconseguir aquells objectius que ja s'han notificat de forma escrita i en els quals s'especifica la data d'inici i les gestions per resoldre les diferències. Però, sí han de garantir uns serveis mínims necessaris per a la seguretat de persones, coses, manteniment de locals i maquinària. Fora punts molt aïllats, els piquets de manera pacífica efectuaven publicitat de la vaga, eren piquets "informatius" formats per grups de treballadors. Aquesta mena de piquets pacífics és del tot legal malgrat que es va utilitzar la paraula piquet en boca d'opositors de la vaga per incrementar la "por" generada sobretot per la manca d'informació que no ens va arribar ni des dels sindicats ni des del govern. És clar que si t'espavilaves podies rebre informació del plantejament de la vaga, dels seus objectius, però ens fa tanta mandra de mouren's que la majoria es quedava amb aquell titular sensacionalista d'algun diari o d'unes manifestacions fetes per... o l'alte, en... en cas d'haver-nos queixat de la manca d'informació potser ara ho veuríem amb uns altres ulls, fariem una crítica constructiva de més valoració. Està clar que no podem quedar-nos amb allò que elegim o ens diuen, hem d'esbrinar. I al cap i a la fi, el dret a la vaga és un dret de tots. I també és un dret fonamental escollir si vols fer-la o no.

LA PREMSA DEL DIA DESPRÉS

ACTE 2n

El dia de la vaga, els diaris no varen sortir al carrer (excepte el Punt Diari que va fer una espècie de serveis mínims informant exclusivament de temes relacionats amb l'aturada general), però el dia següent varen tornar a sortir puntualment i ens varen informar del que havia passat el dia abans.

L'opinió dels diaris, expressada en la seva columna editorial, destacà el fet que la jornada s'havia desenvolupat en un clima de civisme i tranquil·litat, i per altre afirmà, en general, que les causes de la vaga s'havien

de buscar en la manca de capacitat dialogant dels sindicats i del govern, alhora que es criticava la poca eficàcia dels primers (baix nivell d'afiliació, etc.), i l'excessiva dretanització dels segons.

Des del punt de vista estrictament informatiu, i a nivell de comarques gironines, destacaren l'ampli seguiment de la convocatòria de vaga sense incidents significatius, les declaracions del batlle de Girona, Joaquim Nadal, sobre el fet que d'aquella vaga tothom n'hauria de prendre nota, la manifestació multitudinària que es va fer a Girona el dimecres a la tarda, l'escàs trànsit a les duanes de la Jonquera i Puigcerdà, l'actuació dels piquets en empreses grans, com ara al centre comercial Hipercor de Girona, i per sobre de tot, el ball de xifres de participació en la vaga, en el que com és normal, mai es posen d'acord els convocants i les autoritats.

A nivell nacional, els diaris destacaren les declaracions de Felipe González en que s'excloïa la possibilitat d'avançar les eleccions, alhora que admetia l'èxit de la vaga. També es recollien les declaracions dels empresaris que afirmaven que l'èxit de la vaga es devia a l'actuació dels piquets, i l'eufòria dels sindicats per l'èxit obtingut. Destacaren també la dura batalla portada a terme pels piquets per evitar l'obertura d'El Corte Inglés de Barcelona, i el seguiment de la vaga a la televisió i les ràdios, així com al món de l'espectacle en general (cinemes, teatres, etc.). El ball de xifres inevitables en aquests casos també hi és present a la premsa d'àmbit estatal, i per sobre de tot recordem la pregunta que es feia un rotatiu barceloní: qui va guanyar el 14-D?, pregunta que a hores d'ara sembla que encara no ha estat satisfeta.

JORNADA DE VAGA A L'ESCALA

ACTE 3r i final

La vaga convocada pel dimecres, 14 de desembre del 1988 a tot l'estat espanyol va tenir un seguiment irregular a l'Escala. Es coneix que van ser presents a la vila alguns piquets informatius que s'interessaven per què no es tancaven alguns comerços. Els comerciants escalencs van obrir seguint un criteri molt simple: què ha fet el veí?

La policia municipal de l'Escala va rebre moltes trucades per saber què calia fer. La gent demanava què havia de fer a la policia municipal. També hi havia qui comentava que no sabia què faria per què l'Ajuntament no els havia dit res. La manca d'informació, la manca d'interès per informar-se, el desconeixement de la realitat a nivell global i la falta de criteri, tot barrejat amb una mica de por remanent de fa més de deu anys, varen donar com a resultat una jornada que podríem qualificar, com a mínim, de grotesca. I grotesca no perquè es fes o no es fes vaga, sinó perquè la gent no SABIA què havia de fer.

Després de més de deu anys de democràcia, que no s'hagi arribat a adquirir un criteri social propi és molt greu. Ja no parlem ni d'un criteri econòmic o d'un criteri polític. Però que la gent no sigui capaç d'enfrontar-se a una situació com la del mes passat és com a mínim sorprenent. Però com moltes altres coses, potser té una explicació que entra dins els límits de la lògica.

Límits que potser no acabarien de convèncer a gaire gent. Tot plegat va fer que fos una jornada com a mínim grotesca, ja ho hem dit. Només una cosa. Si torna ha haver-hi vaga, se'n faci o no, no demanin consell ni a la policia municipal ni a l'Ajuntament; no correspon a ells de donar-lo. És el moment oportú per preguntar-se coses com: on he deixat el telèfon del meu psiquiatra, ara?

RENAULT

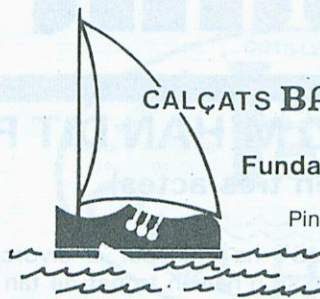
GARATGE FUMADÓ

C/. Ave Maria, s/n.
Tel. (972) 77 04 81
17130 L'ESCALA (Girona)

CALÇATS BALLESTA

Fundada l'any 1920

Pintor Joan Massanet, 10
Tel. (972) 77 02 53
17130 L'ESCALA
(Costa Brava - Girona)

MAGATZEMS **TITUS** S. A.

CONGELATS — CONCESSIONARI

Ctra. Viladamat a Palafrugell, km 7
Tels. (972) 77 04 04 - 508 - 584

L'ESCALA
(Girona)

JOIERIA - RELLOTGERIA

J. Molinas

REPARACIONS

COPEJES I TROFEUS ESPORTIUS

C/. Joan Massanet, 26 - Tel. 77 05 48 - L'ESCALA

Caravel·la

VOLEU REBRE L'ESCALENC A CASA?

SUBSCRIVIU-VOS TRUCANT AL
TELÈFON 77 02 04

O ESCRIVINT A L'APARTAT
DE CORREUS 19 DE L'ESCALA-17130

ROSA MARIA BALLESTA

CENTRE
D'ESPECÍFICS

FARMÀCIA

FÓRMULES
MAGISTRALS

Pintor Joan Massanet, 4 - Tel. 77 15 75 - L'ESCALA

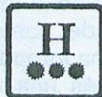

Tel. (972) 77 03 95 - COSTA BRAVA - GIRONA

HOTEL
RESTAURANT

NIEVES MAR
(ANTIGA CASA NIEVES)

Tels. 77 03 00 — 77 03 04 - Passeig Marítim - L'ESCALA
(Costa Brava)

JOPA

nàutica

Closa del Llop, s/n.
Tel. (972) 77 07 55
L'ESCALA (Girona)

EMBARCACIONS · MOTORS · ACCESSORIIS

EVINRUDE

VIII MOSTRA COL·LECTIVA D'ARTISTES ESCALENCES

Amb l'èxit de participació i afluència de públic habitual, s'ha celebrat durant les festes nadalenques la **VIII MOSTRA COL·LECTIVA D'ARTISTES ESCALENCES**. Una Mostra que continua amb el seu propòsit inicial d'ajuntar obertament, sense exclusions ni jerarquies, amb l'única exigència de tenir vinculacions escalesenques, a professionals i afeccionats a les Arts Plàstiques en general.

Aquest any, la **VIII Mostra** que fou inaugurada pel regidor de cultura **J. Boix**, acompanyat pel batlle **R. Bruguera** ha reunit els següents participants, que relacionem sense cap ordre preconcebut: **Montserrat Sureda, J. Lassús, Vicens Bosch, Abel Quintana, avi "Tòful" (†), J. M.ª Cortal, Albert Ballesta, Josep Ximinis, Carles Cortal, Ramon Ministral,**

Josep Clos, Pere Bruguera, Guy Abad, Marcelino Dunjó (†), F. X. Vila i Mitjà, Miguel Segura, "Agrupació Sardanista Avi Xaxu", Merino, Pere Planas, Rafel Ramis, Benjamí Bofarull, Joaquim Duran, Teresa Paltré, Nuri del Río, Susana Alonso, Judith Davis, Enric Pou, Joan Massanet (†), Jean Pierre, P. Albert Bastié, J. CH. Canavaggio, Fco. Moriscot, Emy Van Geel, T. Fana, Montserrat Clos, Salvador Isern, Juan del Rio, Beni Ballesta, Martí Colomé, Farré, Lluís Roura, J. Meneses.

També cal agrair la decoració floral deguda a **Hortiflora**.

La sala **Galeríes Mestral** fou cedida com cada any, desinteressadament, per **Frederic Ballester**.

Una altra vegada l'enhorabonà als organitzadors **F. X. Vila Mitjà, Montserrat Sureda i Josep M.ª Cortal**, i a l'**Ajuntament**, que hi ha col·laborat incondicionalment.

II MOSTRA DE PESSEBRES 1988-89

Amb una qualitat més que notable, va tenir lloc la **II MOSTRA de pessebres** a l'Església Parroquial. Pessebres artístics i pessebres populars varen confluïr en unes diades entranyables en el lloc més adient, mantenint el caliu d'allò popular en el més pur estil de les nostres tradicions més arrelades.

La Parròquia, les Dones Pescadores, l'Escalenc, els Alumnes de Formació Professional, els Alumnes de 8è d'EGB i els Alumnes de Catequesi, varen ser els autors de les magnífiques realitzacions.

Enhorabona a tots, i fins l'any vinent, si Déu vull!

conversa amb...

EN FERRAN LLISTOSELLA,
EN JOAN PUJOL I EN
JOSEP RIBAS,

bons amics dels Reis Mags d'Orient.

RODOMA

La cavalcada de Reis es viu d'una manera molt especial a l'Escala. Petits i grans gaudeixen de l'arribada, primer del Patge-correu i després dels Reis, l'apoteosi final! Any rera any podem observar millores, tant en el vestuari com en els decorats. I això no s'aconsegueix amb màgia, ja que els organitzadors de tan gran festa són persones de carn i ossos, escalencs. Hi ha una persona, en Ferran Llistosella, que vetlla perquè tot estigui en el seu punt i que coordina la resta de persones que participen en la preparació de la cavalcada.

L'Escalenc, coneixedor de tres persones escalencs, en Ferran Llistosella i Saguer, en Joan Pujol i Rustullet i en Josep Ribes i Moreno, que mantenen un màgic vincle d'amistat amb els Reis Mags, ha cregut convenient entrevistar-los perquè ens expliquessin coses dels seus i nostres grans amics els Reis.

L'Escalenc.— Qui forma part d'aquesta comissió de Reis?

Ferran Llistosella.— Els membres que formen part d'aquesta comissió i que podríem dir n'estirem els fils, són: els germans Callol, Josep M^a i Jaume, en Miquel Esteve, el meu fill Josep i un servidor mateix. Aquests som els que d'una manera o altra activem la resta de membres.

L'Esc.— Qui és el president de la comissió?

F.LI.— El cap visible seria jo, probablement perquè soc el més veterà. Jo no soc president, sinó un col.laborador més amb l'experiència que donen els anys d'haver-hi participat. Les persones que col.laboren són persones que ho senten molt, ja que aquesta és una feina molt especial.

L'Esc.— Quants anys fa que aquesta comissió és estable?

F.LI.— Que jo recordi uns 15 anys. Però, fa 32 anys que formo part de la cavalcada. En Josep Ribas en fa 26 i en Juanito Pujol en fa uns 23.

L'Esc.— Hi ha algun projecte per part de la comissió pel que fa a la cavalcada?

F.LI.— El desig nostre és millorar-ho. Aquest any hem canviat el camió que sempre s'utilitzava per l'arribada del patge-correu, per una carrossa. L'any que vé la intentarem millorar.

L'Esc.— Heu de demanar algun permís especial per a la Festa?

F.LI.— Si els Reis arriben per mar, la comissió ha de demanar un permís a l'Ajudantia de Marina de Roses i ells ho trameten a Barcelona. S'ha de fer constar el número de barques, els seu nom i el nombre de persones que hi haurà dalt de les barques... És a dir porta feina.

L'Esc.— Vosaltres que us relacioneu amb els Reis des de fa tants anys, expliqueu-nos algunes de les seves vivències al nostre poble.

F.LI.— Els Reis tenen per costum anar a visitar els nens que no han pogut assistir a la cavalcada perquè estan malalts. Hi ha

nens que s'impressionen molt i els pares ho agraeixen també molt. I els nens responen a la visita amb dues actituds ben diferents, sigui espantant-se, com un que recordem que es va amagar sota el llit, sigui posant-se eufòrics.

La festa és per petits i grans i tant és així que l'any passat una senyora gran va comentar a un membre de la comissió que ella no podria anar mai a esperar els Reis perquè treballava, però que de poder-ho fer hi aniria sempre. Els Reis assabentats d'això, i ja de nit, la van anar a visitar. Aquella senyora es va emocionar d'allò més. En aquell moment no va caure perquè els Reis eren al seu voltant.

Josep Ribas.— L'arribada dels Reis serveix perquè els nens deixin alguns hàbits com poden ser el del «pipo». Ja que els pares els expliquen que de deixar-ho, seran recompensats pels Reis.

És molt bonic per nosaltres, acompanyants dels Reis, veure l'espectacle de la platja des de la barca. Tots aquells llumets, tot aquell «sidral» que es forma aquell dia és increïble, i ens consta que als reis els emociona molt.

És una festa que mereix una atenció molt especial per part de tothom.

Joan Pujol.— Els cavalls que amablement cedeixen alguns particulars per a la cavalcada fan sempre molt de respecte als Reis, no per res sinó per la por que tenen ells a que els petards posin nerviosos als cavalls i aleshores poguessin fer mal a alguns nens. És aquesta la raó per la qual algunes persones van al costat dels cavalls i els vigilen de ben aprop. Aquestes persones són de molta ajuda.

J.R.— Els pescadors tenen molt bona predisposició. En Llistosella va uns dies abans a la Clota per animar-los a engalanar les barques i a que com més bots puguin acompanyar-los millor. Aleshores també parla amb els propietaris de les barques grans que són les que hauran d'anar a buscar als Reis a alta mar i acompanyar-los fins a la platja de l'Escala. Tots ells sempre han col.laborat molt en la festa.

L'Esc.— Us han comentat els Reis que els expliquen els nens en les seves cartes?

J.R.— Els nens de vegades demanen coses que els Reis no els poden portar. De totes maneres ells fan tots els possibles per tal de complaure'ls.

L'Esc.— Podeu explicar alguna anècdota que hagi ocorregut als Reis?

Resposta.— Un any, en arribar a l'escorxador, un dels cavalls va quedar agenollat a terra, però no va passar res.

Ja fa més temps, quan els Reis arribaven pel Port d'en Perris, amb tota la gresca dels petards, va passar que en va entrar un dins l'orella d'un dels cavalls. No vulgueu saber el desatent d'aquella pobre bèstia! es va aixecar dret i sort que hi havia persones grans, com en Titus i altres, coneixedors de cavalls, que se li van tirar al coll i el van fer estar quiet, de no haver estat així, aquell dia en podia haver passat una de grossa.

Una vegada anant pel camí d'Empúries, un petard dels que es tiraven va petar contra una branca del pi, que hi ha abans d'arribar al pont i de rebot, toca els Reis i els cremà part d'una de les capes. Van tenir treballs, però, amb la capa mig cremada, cap a la cavalcada!

Un altre any es van trobar que se'ls va trencar la cingla del cavall del Rei Blanc, i com que el Rei anava saludant, ja el tenim que cau i va anar a parar a sota el ventre del cavall, amb la corona per terra... Va ser tot un número. Sort que els Reis no es poden fer mal...

L'Esc.— Alguns nens s'espanten i fins i tot ploren o bé se n'han d'anar a casa. Podria ser la festa sense tants petards?.

F.LI.— Aquest any ho hem tornat a comentar dins la comissió. La gent més jove que la forma diu que se'n recorden de quan ells eren petits, que estaven amb aquella tensió i una petita cosa els feia explotar. I creiem que hi ha de ser aquesta vibració. És l'inici de la Festa.

L'Esc.— Un dels actes importants és el discurs dels Reis des del balcó de l'Ajuntament. Què us n'han comentat?

F.LI.— El discurs des del balcó de l'Ajuntament és una de les activitats que més agrada als Reis, ja que expressen el seu sentiment envers tota la mainada de l'Escala. I estan molt contents de l'atenció amb que els escolten a la nostra vila. Els Reis, és clar, s'expressen en el seu idioma, però tenen l'ajuda de traductors coneixadors de les seves llengües. Al llarg dels anys han fet de traductors: en Joan Pellicer «Quicos», en Pere Ros, en Josep Ballesta, en Creus, en Manolo Garcia i ara l'Àngel López.

L'Esc.— Vosaltres, amics com sou dels Reis, què us agradaria dir als escalencs?.

F.LI.— La gent gran ja participa, però encara n'he sentit a algun que diu que això és cosa de mainada. A mi m'agradaria que els grans aportessin i acompanyessin aquesta il·lusió de la mainada.

INFORMATIU

- Totes les col·laboracions hauran d'ésser lliurades abans de l'últim dia del mes.
- El Consell de Redacció es reserva el dret de resumir, ajornar o suprimir de manera parcial o total, qualsevol mena de col·laboració rebuda.

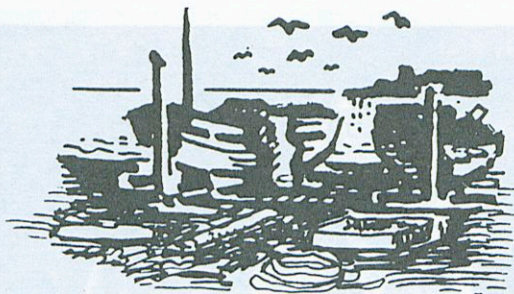
Tots els escrits enviats a l'Escalenc per a la seva publicació, no hauran d'ultrapassar l'extensió d'una cara de foli escrita a doble espai.

RECORDEM ALS NOSTRES COL·LABORADORS QUE CAL SIGNAR AMB NOM I COGNOM ELS SEUS ARTICLES, AIXÍ COM INDICAR LA SEVA ADREÇA, TELÈFON, N.º DE CARNET D'IDENTITAT. AIXÒ NO OBSTA PER A QUÈ PUGUIN ÉSSER PUBLICATS AMB SEUDÒNIM SI AIXÍ HO PREFEREIXEN UNA VEGADA COMPLERTS ELS ANTERIORS REQUISITS

vida escalenca

REFRESQUEM LA MEMÒRIA

Ricard Guanter

A LA VORA DEL FOC

Estem a la vora del foc. Dóna gust estar-hi. A fora, fa fred, molta fred. La tramuntana forta i glacial es deixa sentir de debò.

A dintre, s'hi esta bé gràcies a les flames que sense parar baixen i puguen, reflectides en els rostres enfosquits dels qui estem vora la llar.

Hom pensa amb la mirada fixa, tot contemplant les figures rares que fan les flames. El caliu, cada volta, és més vermell. La llenya es consumeix amb avidesa fins a convertir-se en roentor.

El silenci embolcalla la llar. Es agradable no sentir res. La serenitat i la calma prenen carta de naturalesa vora el foc. De moment, tothom calla. Sembla talment no existir ningú més, només nosaltres i la forta gropada que segueix bufant, com si hagués d'arrossegar i endurse'n tot el que troba al seu pas.

De sobte, una veu endormiscada trenca l'agradable i relaxant silenci:

—Us doneu compte—diu la veu calmosa i allargassada— del que n'eren d'estalviadors els nostres avis?

Ara nosaltres, quan ens anirem a dormir, deixarem que aquest abundós caliu es perdi. Tot es convertirà en cendra, en plos. Demà ho agafarem tot i a la galleda de les deixalles, s'ha dit.

Abans, tot aquest caliu, el nostres avis i, fins i tot, els nostres pares, —perquè tampoc no ha passat pas tants anys— l'aprofitaven per a posar-lo dins una olla de terrissa o de ferro que ja tenien en un lloc determinat de la cuina. Calla, però, que l'olla tanqués bé, hermèticament, sense la més petita esclatxa per on pogués respirar. Les brases, d'aquesta manera, s'ofegaven i es convertien en carbó, que rebia el nom casolà de carbó fluix, per la seva fàcil combustió.

El carbó fluix es feia servir per encendre el braser. Sempre era millor que la carbonissa, la qual podia arribar a produir mareig, per l'òxid de carbó que desprenia. De fet, es coneix algun cas de greu intoxicació que hi hagué a L'Escala, degut precisament al gas després del braser.

També s'utilitzava el carbó fluix per encendre més fàcilment el fogó de la cuina a l'hora de fer el dinar o el sopar, quan encara no es coneixien les cuines elèctriques i de butà i, en el seu lloc, hi havia els fogons.

A les cases més benestants hi arribaren les cuines «econòmiques», el que ja suposà un gran avenç en les tasques domèstiques. El que no se sap bé és el significat del mot «econòmic». Potser es deu al fet que l'arribada d'aquesta cuina suposà una gran economia de carbó, en ésser substituït per la llenya en molts casos.

A les cases més humils, més modestes, ni fogons tenien. Tot ho cuinaven a la llar, en els tres peus, sobre els quals hi posaven l'olla o la cassola.

El silenci es respira de nou vora la llar. La veu ha callat, malgrat que era escoltada amb interès. El tic-tac del rellotge es deixa sentir impreutable. Imposa el seu incansable respirar enmig del silenci.

El tema es reprèn de nou.

Els que feien molt de carbó fluix —diu un altre— eren els flequers, els quals se'l venien a llurs clients a un preu força econòmic. Abans, com és sabut, els flequers escalfaven el forn amb mitjans naturals. Emplenaven el seu interior amb feixines de llenya de pi, sobretot rames primes. Ben aviat cremava tot, convertint-se en un veritable infern. Una vegada consideraven que el forn ja estava calent, treien de dintre seu tot el caliu que s'hi havia fet i el posaven dins de grossos bidons, després de separar-lo de la cendra formada per la fullaraca cremada. Una vegada ofegades les brases, aquestes es transformaven en

carbó fluix que venien a llurs clients.

Per descomptat, que abans de posar-hi els pans, escombraven molt bé el sol del forn, però sempre hi quedava, vulguis o no, alguna cosa.

Jo recordo —segueix dient el que ha pres la paraula— que en anar a encetar un pa, que normalment era rodó —dels que ara en diuen de pagès—, després d'haver-li fet amb la ganiveta el senyal de la creu, es podia comprovar, algunes vegades, que a sota del pa, o sigui, a la banda que havia estat tocant amb la planxa del forn, havien quedat incrustats trossets de carbonissa, malgrat que el forn s'havia netejat bé. Això, lluny de produir un rebuig, encara donava el pa una garantia de bona fabricació.

Amb la mateixa ganiveta es feia saltar el trosset de carbó i, a fer llesques de pa s'havia dit.

La conversa s'anima. El tema suscita records. Tothom hi vol dir la seva.

Tots recordem —diu una altra veu, mentre posa un parell d'estelles al foc, perquè es mantingui ben viu— haver vist els flequers de L'Escala remenant feixines de llenya. Les guardaven en un pati veí al forn i, algunes vegades, les tenien a fora el carrer, al costat mateix de la porta del forn. Les compraven a gent que ja es dedicava a anar-ne a fer a la muntanya. Abans, a L'Escala, hi havia moltes pinedes en tot el seu terme municipal, començant ja a la mateixa sortida del poble. Era fàcil, per tant, trobar llenya, tot i que els particulars també en gastaven força, ja que gairebé tothom disposava de llar de foc. Però n'hi havia la suficient, donat que abans s'escatien molt sovint els pins, el que motivava que creixessin més.

El terra solia quedar net de branques, perquè, tot s'aprofitava, no com ara que quan s'escateix una pineda de les poques que queden —si és que s'escateixen— la rama i el petit brancam resta a terra, augmentant el risc d'incendi, mentre que la llenya gruixuda, ja s'encuiden bé prou els veïns dels xalets dels entorns d'arreplegar-la.

Els llenyataires, quan tenien un bon número de feixines preparades, llogaven un carro perquè les traginés directament al forn o al pati on el flequer les guardava.

Eren temps de molta necessitat i era qüestió de no adormir-se a la palla si és que es volia portar el pa a taula, sense pretendre altres requisits ni floritures. Amb tal que es pogués menjar, ja es donaven per satisfets, i no com ara que tenim de tot i molta cosa es malmesa.

Per cert, que un dels que es dedicava a fer feixines —recorda un contertuli— era en Genís Sagrera, que coneixiem per en Genís de la Flora, pel nom de la seva dona. Vivien al carrer del Mar, on avui hi ha la botiga d'en Batista gran.

Els llenyataires solien ésser gent ferrenya, molt menjadora. Dinaven al bosc, a la muntanya. Entre ells es feien apostes de qui menjaven més. La victòria es comentava al vespre al cafè. La notícia passava de boca en boca.

Parlant de menjar, i si féssim unes torrades? —diu un espontani. El caliu és ben abundós i de bon aprofitar. La cosa s'anima. El que havia començat ensopit s'acabava engrescant uns i altres. Surt l'entès en allioli i en un tres i no res en té feta una mortarada. Amb l'allioli arriba la llangonissa, el pernil, el fuet i el porró de vi que tampoc no hi podia faltar.

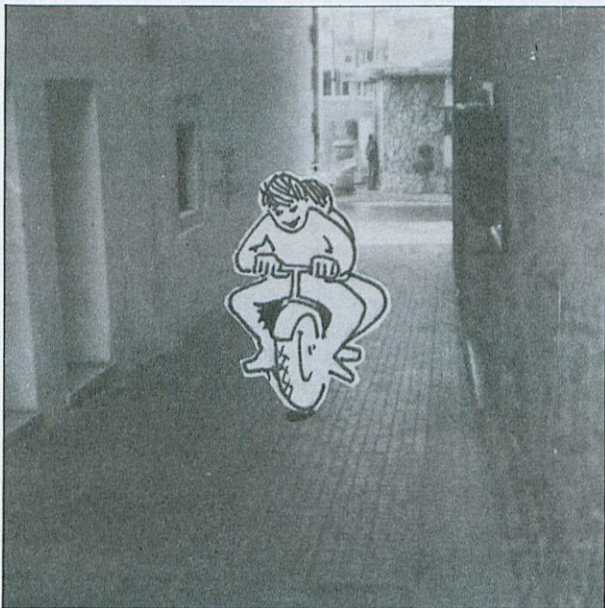
Mentrestant, a fora continua fent fred de la bona, la d'abans de la guerra, la que ens contaven els nostres avis.

A dins, vora la llar flamejant, s'hi aguanta un fum. Dóna gust estar-hi, sobretot ara que ens espera un bon ressopó.

DE MÉS I DE MENYS

Aquesta secció, concebuda com espai d'expressió crítica en el més positiu sentit de l'accepció, aplega les opinions dels lectors recollides per la Redacció, que les publica com a un aspecte més de servei públic.

BRETOLADES DIUMENGERES

És un diumenge al vespre. Un pare passeja tranquil·lament per la vorera. El seu fill, de quatre anys, va al davant seu, joguinejant amb molt de compte de no baixar a la calçada. De sobte, veuen venir una moto petanera muntada per dos marrecs, a "tota pastilla" com diuen ells, perseguida per una altra que li ve al darrera. Pel que sembla, estan passant la tarda de festa fent juguesques persecutòries motoritzades, utilitzant com a circuit tots els carrers de la vila. El pare se'ls mira amb recel, en veure com circulen zigzaguejant barroerament entre crits i riallotes, però es tranquil·litza en

ELS COETS I L'ARRIBADA DELS REIS

Cada any passa el mateix. Els pares insistint en demanar que es supprimeixi l'utilització de coets explosius la nit d'arribada dels Reis Mags -que l'únic que aconseguix és atemorir els infants convertint el que hauria d'esser la nit més feliç de l'any per a ells en un vespre d'esglai, plors i esfereïments- sense que ningú dels responsables, pel que es veu, els faci el més mínim cas.

És que aquestes persones no s'han adonat de que la festa és únicament pels nens? Que ells són, exclusivament, els UNICS i VERITABLES PROTAGONISTES? **Que el que ELLS desitjin o rebutjin ha d'esser l'única norma que ha de presidir tota mena d'actuació durant aquesta nit màgica?** Per què no s'utilitza únicament coets que escampin llum i color? Per què en comptes de espetècs i terrabastalls no els acompanya música infantil i nadalenca, per exemple?

M.

comprovar com el seu petit resta dalt de la vorera. Els marrecs de la moto van acostant-se perpendicularment. De sobte, el pare veu esglaiat com els brètols no s'aturen, que el seu filllet, aliè totalment al que està passant i, sentint-se segur dalt de la vorera i amb el seu pare al darrera, continua jugant i saltant tranquil i confiat... D'una arrabassada, el pare prou just té temps d'agafar-lo per la caputxa de l'abric i tirar bruscament endarrera quan a freq de pocs centímetres passen damunt de la vorera els gambirots esbojarrats que es fan fonedissos en cosa de segons...

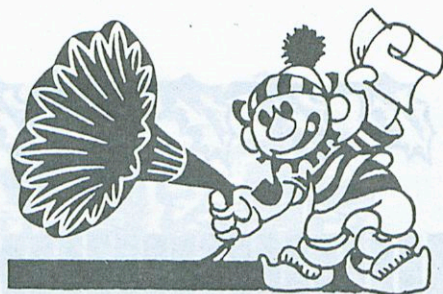
El menut plora esfereït. El pare bufa d'indignació i impotència davant aital mostra d'inconsciència criminal...

Ara farà un mes. Davant el Corriol de l'Usac.

Els municipals brillaven per la seva absència. X.

NOTICIARI LOCAL

RESUM DE NOTÍCIES

SERVEIS INFORMATIUS DE RADIO L'ESCALA

15/12 REUNIÓ DE CAPS DE POLICIA MUNICIPALS A L'ESCALA

La reunió va tenir lloc a l'Ajuntament de l'Escala. És una reunió de treball habitual entre els caps de Policia de les Comarques Gironines, que es troben regularment per tractar els problemes comuns amb els que es troben els seus respectius municipis. La trobada va començar a mig matí i es va allargar durant tot el dia. Entre els temes que es van tractar cal destacar la proposta de descentralització dels curssets pels agents de policia de la Generalitat de Catalunya, i que fins el moment es feien a l'escola de Policia de Mollet del Vallès. Les seues proposades per aquests curssets a la província de Girona són Figueres i Castelló d'Empúries.

19/12 DECIDIT EL CARTELL ANUNCIADOR DEL CARNAVAL 89 A L'ESCALA

La Comissió organitzadora del Carnaval va convocar un concurs de la Mascota-Cartell del Carnaval 89. Aquest concurs tenia la característica que s'havien de presentar per separat una mascota pel Carnaval i el Cartell, en el que el motiu principal fos aquesta mascota. Es van presentar un total d'onze obres que un jurat de sis persones de l'Escala va valorar, per concedir el primer premi de cent mil pessetes i dos accèssits de vint-i-cinc mil pessetes. El primer premi va ser per **Francesc X. Vila** amb l'obra presentada d'un pop anomenat **Pep**. Els accèssits correspongueren a **Quim Teixidor** i **Benjamí Bofarull** amb les obres que tenien com a motiu principal una **Sardina** i una **Lluna**.

20/12 GRUP DE TREBALL PER A CONFECCIONAR LA GUIA DE L'ESCALA

El grup de treball que confecciona la guia de l'Escala s'ha reunit diverses vegades a l'Ajuntament de la vila amb el regidor de cultura i el coordinador cultural. Aquest grup el componen fins al moment nou persones. A l'última reunió es va repartir la feina en funció dels integrants del grup. **Natalia Navarro** s'encarregarà de la història de l'Escala des del paleolític fins a l'època dels romans; **Josep Taverner** de l'època visigòtica; **Pere Gai** explicarà la formació de l'Escala com a poble; **Lourdes Boix** tractarà els segles XVII i XVIII; **Mercè Vila** pels segles XIX i XX; **Benjamí Bofarull** farà un model urbà de la nostra vila; **Jordi Piqué** comentarà la Geografia, el clima i la vegetació; **Pere Guanter** s'encarregarà de la demografia i situació socio-econòmica a l'Escala; els itineraris i llocs d'interès públic aniran a càrrec de **Miquel Dídac Piñeiro**, **Benjamí Bofarull**, **Pere Gai** i **Lourdes Boix**.

Aquesta guia estarà formada per una part d'història, origen dels edificis i monuments. Una part turística amb els llocs d'interès per a visitar i una part pràctica on hi trobarem els serveis que ofereix el poble per als visitants a la nostra vila. S'inclourà una part d'anècdotes i comentaris. Els objectius més immediats que té aquest grup de treball és la confecció d'aquesta guia, i a llarg termini és el d'iniciar un grup d'investigació estable sobre l'Escala.

29/12 DARRERA SESSIÓ DEL CINE-CLUB DE L'ESCALA

Una pel·lícula de Mel Brooks va servir per cloure la

primera etapa del Cine-Club escalenc Dimecres Cinema, que fins ara ens ofería els dimecres a les 10 de la nit una projecció cada quinze dies. Els grups de persones que fins ara s'encarregaven de Dimecres Cinema, per diferents motius no podran fer-se'n càrrec a partir d'aquest any, és per això que fan una crida als escalencs, per si hi ha alguna persona interessada en agafar el relleu es posi en contacte amb el Coordinador Cultural de l'Ajuntament de l'Escala que us informa rà de la situació actual del Cine-Club.

30/12 APROVATS ELS PRESSUPOSTOS DEL 1989

Amb els vots a favor de l'equip socialista i el d'iniciativa i progrés s'aprova el pressupost de l'Ajuntament de l'Escala per majoria absoluta, en un ple on la discussió dels pressupostos no va existir i els grups de l'oposició es varen limitar a demanar algun aclariment, i a l'hora de les votacions, a votar en contra. A dos quarts de deu del vespre del dia 29 començava el Ple més important de l'any amb l'assistència de tots els regidors i vuit persones del públic. El tema clau d'aquest Ple era aprovar el pressupost de 830 milions de pessetes per l'any 89, dels quals 506 milions són de recursos propis i la resta és el pressupost d'inversions. En el transcurs de les consultes obertes en parlar dels pressupostos, els regidors d'ERC i de CiU van queixar-se del fet de no disposar del balanç del pressupost del 1988 a la qual cosa el batlle va aclarir que les liquidacions dels exercicis no estarien fins d'aquí a tres mesos.

El pressupost de despeses per a 1989 queda repartit de la següent manera:

- despeses de personal	157.405.000 PTA
- manteniment de dependències municipi	39.250.000 PTA
- àrea social	125.000.000 PTA
- dietes i despeses de representació	1.900.000 PTA
- redacció de projectes i direcció d'obres	7.500.000 PTA
- interessos i amortitzacions prèstecs	54.537.000 PTA
- compra material inventariable	2.500.000 PTA
- manteniment i obres vies públiques	430.300.000 PTA
- mancomunitats i consorcis	5.300.000 PTA
- patronat de turisme	7.000.000 PTA
TOTAL	830.692.000 PTA

NOTA: Aquestes xifres inclouen el pressupost d'inversions.

LA JUNTA PROVINCIAL DE LA LLUITA CONTRA EL CÀNCER I L'AJUNTAMENT DE L'ESCALA US COMUNIQUEN QUE LA RECAPTACIÓ DEL "DIA CONTRA EL CÀNCER" QUE VA CELEBRAR-SE EL DIA 4 DE DESEMBRE DE 1988 VA ÉSSER DE 192.749 PTA. AL MATEIX TEMPS, APROFITEN L'OCCASIÓ PER A DONAR LES GRÀCIES A TOTS AQUELLS QUE VAREN COL·LABORAR, I TAMBÉ A TOTHOM QUE VA PARTICIPAR-HI D'UNA MANERA O ALTRA. GRÀCIES A ELLS, TOT I ESPERANT QUE AQUEST ANY QUE COMENCEM SIGUI BO PER A TOTS.

L'Escala, desembre de 1988

esport i lleure

FUTBOL

Resultats del mes de desembre:

BENJAMINS

Dia 4	At. Figuerenc - l'Escala	1-2
Dia 8	Penya Blanc-blau - l'Escala	5-1
Dia 11	Penya Unionista - l'Escala	2-2
Dia 18	Roses - l'Escala	5-2

ALEVINS

Dia 4	l'Escala - Turó Baix	0-2
Dia 11	Vilabertran - l'Escala	2-4
Dia 18	l'Escala - Blanc-blau	1-0

INFANTILS

Dia 4	l'Escala - Calella	2-2
Dia 11	Roses - l'Escala	2-2
Dia 18	Palamós - l'Escala	1-0

JUVENILS

Dia 4	l'Escala - Banyoles	1-0
Dia 11	Salt - l'Escala	1-1
Dia 18	l'Escala - Farners	1-4

TERCERA REGIONAL

Dia 4	l'Escala - Sauleda	0-0
Dia 11	Vilamalla - l'Escala	1-3
Dia 18	l'Escala - Marítima	2-2

PRIMERA REGIONAL

Dia 4	Besalú - l'Escala	1-0
Dia 8	Pals - l'Escala	0-1
Dia 11	l'Escala - Palafrugell	0-1
Dia 18	Salt - l'Escala	1-1

LA PRIMERA FESTA DE L'ESPORT

El menjador de l'Hostal del Roser, de la nostra vila, va ser l'escenari on es va portar a terme el dia 22 de desembre la vetllada per donar a conèixer els guardonats de la **primera festa de l'esport**, que ha tingut cura d'organitzar el **Patronat Municipal de l'Esport**.

Abans de donar lectura a l'acta de la reunió del jurat, celebrada el 14 de desembre a la sala de sessions del Pavelló Municipal de l'Esport, es remarcava que en ser la primera vegada s'havia tingut en compte la trajectòria esportiva dels proposats i que en properes edicions es centrarà més en l'activitat de l'any. Els components del jurat, tots ells membres de la Junta del Patronat Municipal de l'Esport, que d'acord amb les bases elaborades estudiaren detingudament les diferents propostes rebudes i procediren a la deliberació i votació de les candidatures presentades, són els següents: Rafael Bruguera i Batalla, Jordi Boix i Llonch, Marc Colomeda i Guanter, Salvador Simón i Coll, Carmel Isern i Tallada, Llorenç Caldés i Carbonés, Francesc Feixas i Coll, Ramon Ribas i Roig, Carme Barceló i Gifre, Rafael Carmona i Risquez i, com a Secretari, Agustí García i Andrés.

El lliurament dels premis, es féu per aquest ordre:

PREMI ESPECIAL A LA TRAJECTÒRIA ESPORTIVA

Josep Hernández i Diert: Prop de 40 anys dedicat a l'esport del ciclisme. Primer a la volta de Luxemburg, com a veterà. Campió d'Espanya al 1972, amb més de 250 victòries a diferents curses.

Pere Solés i Andreu: Reconeixement a la seva etapa com a practicant de diferents esports. Reconeixement a la seva etapa com a entrenador. Reconeixement a la seva etapa de dirigent: CER i Club de Futbol.

Futbol Club l'Escala: Reconeixement a l'activitat esportiva més antiga de la població, amb 75 anys de vida, essent, durant molts anys, l'únic esport que es podia practicar a l'Escala.

PREMI A LES CLASSIFICACIONS MÉS RELLEVANTS

Joan Sués i Sastre: Jugador de tennis de taula que més títols de campió provincial ha aconseguit. Component de l'equip que la temporada passada va assolir l'ascens a Primera Divisió.

Joan-Josep Palma i Jiménez: Campió provincial de Girona de ciclisme. Cinquè al campionat de Catalunya.

Genís Marcó i Gatius: Quart classificat al campionat d'Espanya de Karts. Actualment es troba classificat entre els tres primers pilots de kàrting, de la seva categoria, en el Campionat de Catalunya.

Secció de Tennis de Taula del CER-Anxoves de l'Escala: Amb 20 temporades de participació, és el club més representatiu de les comarques gironines. Ha pujat a primera divisió. Els títols individuals o d'equips de Primera Categoria, els darrers vuit anys, han estat escalencs.

Club Voleibol l'Escala: Ha pujat a Segona Divisió. Campió de la Lliga Juvenil. Segon classificat a la fase Intersector del Campionat d'Espanya.

PREMI A LA MILLOR TASCA DE PROMOCIÓ

Ex-equu: **Club Voleibol l'Escala** i **Secció de tennis de taula del CER**.

MILLOR ESPORTISTA VETERÀ

Daniel Sabrià i Alech: Representa tota una institució en el tennis de taula. Un dels millors jugadors escalencs de tots els temps. Jugador veterà segon classificat en les "12 hores de Figueres".

MILLOR ESPORTISTA DE PROMOCIÓ

FEMENINA, Isabel Bravo i Cabrejas: A més de seguir la lliga de cadets, segueix la de juvenils i juga amb l'equip de segona divisió. Forma part de la selecció provincial i ha estat seleccionada per la catalana.

MASCULÍ, Antoni Espinosa i Teixidor: Va arribar amb el seu equip a la fase final del Campionat d'Espanya de bàsquet. Entrena actualment a l'equip de Primera del Valvi-Girona.

MILLORS ESPORTISTES SÈNIORS

FEMENINA, Glòria Amodeo i Fernández: Jugadora de l'equip de Voleibol que ha pujat a Segona Divisió. Jugadora de la Selecció Catalana. Campiona provincial en diverses ocasions, arribant a disputar fases del Campionat d'Espanya. Entrenadora a les Estadades Esportives de la Generalitat en 1985 i 1986.

MASCULÍ, Vicenç Folgado i Tena: Any 1987, Medalla d'argent Jocs del Mediterrani. Medalla d'argent Copa del Rei. Medalla d'argent Campionat d'Espanya. Campió de Catalunya de modelitats diverses dins les especialitats de tir. Any 1988, Campió d'Espanya. Medalla d'argent per equips a Bucarest. Medalla de bronze. Sots-campió d'Espanya. Únic component de

l'equip espanyol de tir amb marca per a participar a totes les modalitats olímpiques.

Finalment es feren a mans les distincions concedides a la resta d'esportistes nominats: Miquel-Àngel Moya i Bachiller, Joaquim Brugé i Tarruella, David González i Bernal, i Xavier Sabadí i Bazo, així com al propietari de l'Hostal del Roser, per la seva estimable col·laboració.

Després d'unes emocionades paraules de **Vicenç Folgado, millor esportista escalenc 1988**, s'acomiadava la reunió convidant a tots els esportistes a un estímul i propòsit de superació a fi que puguin figurar entre els proposats en la propera edició de l'elecció del millor esportista de l'Escala.

CONCERT DE NADAL'88

El divendres dia 30 de desembre, va tenir lloc a l'Església Parroquial, donant començament a 2/4 d'11 de la nit, el **Concert de Nadal'88**, amb la inauguració del nou orgue. Precedit d'una salutació a càrrec de Mossèn Salvador, el concert s'iniciava amb l'actuació de l'**Orquestra de Cambra de Girona** del Patronat de la Diputació Provincial, sota la direcció de Lluís Albert, interpretant música catalana: MINUET, Simfonia en sol major de Carles Baguer, **ENGUNES**, Dorm ninet dorm i Nit serena de Ricard Lamote i **CONCERT PER A ORGUE I ORQUESTRA, EN LA MENOR** d'Antoni Soler, amb Rafael Tapiola com a solista d'orgue. A continuació, seguint l'ordre del programa, va tenir la seva intervenció el **Grup Infantil Coral-Instrumental** de l'Escola Municipal de Música de l'Escala, dirigit per Carme Almirall, amb Carme Mallol, Sívila Moreno, Carme Carbó i Núria Prado com a ajudants, que va oferir tres cançons nadalenques: **EL DESEMBRE CONGELAT**, amb harmonització de Manuel Oltra, **NADALA**, popular francesa i **EL NOI DE LA MARE**, popular catalana. Seguidament **Música per a orgue**, amb **Rafael Tapiola**, que va executar **TOCCATA I FUGA EN RE MENOR, AVUI ÉS EL DIA PLE D'ALEGRIA I CANTADA DEL PROFETA SIMEON**, tres composicions de J. S. Bach; **FIDELS ATANSEU-VOS** ("Adeste fideles") d'un arranament del propi Rafael Tapiola i **RAPSÒDIA CANIGÓ**, escrita per Rafael Tapiola. La següent peça **CONCERT EN FA MAJOR, PER A ORGUE I ORQUESTRA** (Concert del cu-cut i el rossinyol) de G. F. Haendel, fou oferta per organista i Orquestra, finalitzant la vetllada amb intervenció de la **Coral Empòrium del CER, Orgue i Orquestra de Cambra**, presentant conjuntament **ODA A LA JOIA** (fragment de la IX Simfonia) de L. van Beethoven. (La novena Simfonia de Beethoven, presenta una particularitat insòlita: en el darrer temps, en forma de cantata, l'autor hi va incloure un gran conjunt coral a quatre veus mixtes, inspirant-se en una Oda a la Joia del poeta alemany Schiller. Joan Maragall la va traduir al català, versió amb la qual la va donar a conèixer l'Orfeó Català. Per cloure el concert, va interpretar-se el fragment final, cantat per un orfeó ocasional format per espontanis que responen a una crida pública que es va fer en tal sentit, es sumaven a la Coral Empòrium, col·laborant així, amb les seves veus, al major lluïment d'aquest concert inaugural del nostre nou orgue parroquial). El bis d'ODA A LA JOIA, corresponent als clamorosos aplaudiments, tancava el Concert de Nadal'88, que va tenir una durada de dues hores i una assistència molt superior a les habituals en aquests actes.

SARDANES

El dia de Sant Esteve, a les 12 del migdia va tenir lloc a la Riba, amb un temps excel·lent, l'audició corresponent al mes de desembre, de les que durant els mesos d'hivern, té cura d'organitzar la Secció Sardanista del CER. Va ser a càrrec de la cobla **Foment de la Sardana**.

Quant a la del mes de gener, ha de celebrar-se el diumenge dia 22, a les 12 del migdia, a la placeta de

"l'Avi Xaxu" amb la cobla **La Flama de Farners**. Pel que fa a la del mes de febrer, és programada pel diumenge dia 12, també a les 12 del migdia i en aquesta ocasió a la platja, amb el **Foment de la Sardana**, de cobla encarregada de la interpretació.

ELS REIS D'ORIENT

Un any més, els Reigs Mags pogueren fer l'entrada a la nostra vila per mar, tot i que durant el dia semblava que no seria possible, degut al vent i les conseqüents onades. Malgrat que feia una miqüeta de fresca —temperatura molt pròpia de l'època en que s'escau la diada—, la platja es va anar omplint, a partir de 2/4 de 7 de la tarda, hora anunciada per arribar SS. MM. Melcior, Gaspar i Baltasar.

L'itinerari seguit per la cavalcada fou: carrer del Port, avinguda Ave Maria, carrer de la Torre, carrer Maranges i carrer Enric Serra.

Després de l'adoració a l'entrada de l'Església i els parlaments del balcó de l'Ajuntament, els infants varen tenir ocasió de ser acaronats pels Reis, alhora que eren obsequiats amb caramels.

Com és costum, els tres Reis visitaren els nens i nenes que havien avisat de no estar prou bons per anar-los a rebre.

La innocència, la il·lusió, la impaciència —barrejat amb els plors per la por als coets— varen tornar a ser les visibles característiques d'aquesta tradicional jornada, que si bé fa les delícies dels infants, se'n participa i se'n gaudeix a totes les edats.

CARNAVAL'89

La Comissió organitzadora de les Festes del Carnestoltes, ha tingut la gentilesa de fer-nos arribar la programació projectada, la qual ens plau publicar, permetent-nos remarcar, però, que podria haver-hi alguna variació:

Divendres, 3 de febrer

A les 10 de la nit, **Arribada del "Carnestoltes" i Cercavila**.

Concentració a la plaça de l'Ajuntament. Pregó. A continuació cercavila de les disfresses fins a l'envelat, amb acompanyament de la banda BETI-ARGI, i els corre-focs "Els Diablers de l'Albera".

A 2/4 d'11 de la nit, **Ball de les dones**, a l'envelat, amb l'orquestra LA SALSETA DEL POBLE SEC.

Dissabte, 4 de febrer

A 2/4 de 10 del matí, **Despertada i Cercavila** amb la banda BETI-ARGI. Concentració i sortida de les disfresses a la plaça Víctor Català. Després de la cercavila **Gran Xocolatada**.

A les 11 del matí, **II gran cursa de cotxets**.

A les 12 del matí, **Ball de Vermouth**, amb l'orquestra EUROPA.

A les 4 de la tarda, **Cercavila Infantil de disfresses**. Concentració i sortida, plaça Víctor Català. En arribar a l'envelat **ball infantil**, a càrrec de l'orquestra EUROPA.

A 2/4 d'11 de la nit, **Ball de Carnaval** a l'envelat, amb l'orquestra EUROPA i el conjunt DRAC MÀGIC. Concurs de màscares i maquillatges. Cremat per a tothom. La Faràndola.

Diumenge, 5 de febrer

A 2/4 d'11 del matí, **Gran Rua de Comparses, Carrosses i Disfresses, amb premis**. Concentració i sortida, Ronda del Pedró. Recorregut per l'itinerari habitual, amb acompanyament de la Banda BETI-ARGI.

A les 12 del matí, **Gran Sardinada Popular a la Riba**.

A les 5 de la tarda, **Cercavila de Comparses, Carrosses i disfresses**. Concentració i sortida a la platja. En arribar a l'envelat, **ball infantil**, amb el conjunt MONTECARLO.

A 2/4 d'11 de la nit, **Gran ball de Disfresses**, amb el conjunt MONTECARLO i el conjunt EL TREN DE LA COSTA. Concurs de disfresses. La Faràndola.

Dilluns, 6 de febrer

A 2/4 d'11 de la nit, **Gran Ball de Nit** amb el conjunt SETSON i BLAS. Concurs de barrets. Pinyata. La Faràndola. Sorteig de Carnaval. Lliurament dels Premis de la RUA.

Dissabte, 11 de febrer

A 2/4 d'11 de la nit, **Play-back**, a l'envelat.

Diumenge, 12 de febrer

A les 6 tarda i 2/4 d'11 nit, **Play-back** a l'envelat.

CENTRE D'INICIATIVES I TURISME

El CIT l'Escala-Empúries ha fet arribar als seus associats un resum de les activitats portades a terme, amb aquest detall:

A l'oficina s'ha donat informació a un total de 13.520 turistes pertanyents a vint-i-quatre nacions, encapçalats per francesos amb 4.394, seguit dels belgues amb 2.324, alemanys 1.631, anglesos 1.498, catalans 1.221...

S'han rebut cartes d'arreu del món en demanda d'informació turística, a les quals s'ha donat la deguda resposta, així com també s'han atès per escrit consultes telefòniques. En total són 841 les cartes sortides i pel que fa a la distribució per nacionalitats és molt similar a la de les visites personals a l'oficina.

Conjuntament amb la Conselleria de Turisme de l'Ajuntament de l'Escala, s'ha assistit a les fires més importants d'Europa, de les quals cal esmentar les de Milà, BTF de Brussel·les, Fitur de Madrid, Rodatur de Barcelona, Berlín, i Lausanne i Montreux a Suïssa.

És remarcable el fet que, mitjançant l'Oficina Espanyola de Turisme a Ginebra, s'ha aconseguit fer una exposició permanent, durant quatre mesos, de l'oferta turística l'Escala-Empúries.

Quan a la distribució de fulletons, a més de la tramesa a totes les oficines de turisme de la Costa Brava i a algunes de la resta de Catalunya i d'Espanya, s'han fet arribar a les oficines espanyoles de turisme a Europa, com són Brussel·les, Dusseldorf, Estocolm, Frankfurt, Ginebra, la Haya, Lisboa, Londres, Milà, Munich, París, Roma, Viena i Zurich.

S'han editat set mil fulls amb preus dels hotels, càmpings i lloguers que són distribuïts a les fires turístiques, s'adjunten a les cartes contestades i es faciliten als visitants a l'oficina.

També s'ha editat, amb la col·laboració de la Conselleria de Turisme de l'Ajuntament, el pòster l'Escala-Empúries de tots conegut, el qual, juntament amb la relació de demandes arribades, que es confecciona semanalment, es troben a disposició dels socis a l'oficina del CIT.

MOVIMENT DEMOGRÀFIC

Naixements

- 3-10 Estel Avellaneda i Ciuraneta, filla d'Albert i Montserrat
- 30-10 Arnau Callol i Albert, fill de Josep M.^a i M.ª Mercè
- 3-11 Eric Molina i Fumadó, fill de Miquel i Sílvia
- 3-11 Aurea Ribas i del Río, filla de Ramon i M.ª Núria
- 10-11 Sandra Caparrós i Ramió, filla de Francesc i M.ª Àngela
- 11-11 Pau Albertí i Casadevall, fill de Joan i Sílvia
- 5-12 Miriam Castells i Magaldi, filla de Pau i Anna
- 13-12 Albert Hornos i Espinal, fill de Dídac i Eugènia
- 20-12 Adrià Muñoz i Brugat, fill de Mateu i M.ª Teresa

Matrimonis

- 26-11 Paul Berdú i Morana amb Pascuale Baquié i Milan
- 3-12 Dídac Vargas i Gómez amb M.ª Carme Cuadros i Lara
- 5-12 Miquel Pedró i Batlle amb M.ª Alegria Fajula i Simón
- 15-12 Francesc Canizares i Ariza amb M.ª Rosa López i Rueda

Defuncions

- 10-11 Jaume Ximinis i Frigola, 85 anys
- 19-11 Josepa Machuca i Porra, 80 anys
- 24-11 Teresa Palou i Pujolar, 60 anys
- 29-11 Teresa Sureda i Sabadí, 99 anys
- 18-12 Lluís Rosés i Arnau, 78 anys
- 22-12 Carme Pí i Bataller, 85 anys
- 31-12 Amàlia Flaqué i Roca, 79 anys

TENNIS DE TAULA

1988: BALANÇ MÉS QUE POSITIU

GENER. El CER Anxoves de l'Escala guanya, un any més, el provincial de primeres. Discreta actuació dels juvenils que es classifiquen tercers, darrera del TT Olot i TT Palafrugell, amb 7 partits guanyats i 5 de perduts.

FEBRER. La Federació Espanyola de Tennis Taula concedeix a l'Escala l'organització de la fase final d'ascens a 1a els dies 19 i 20 de març. Joan Sues, campió provincial individual de primeres. L'equip de terceres es classifica en cinquè lloc, d'entre deu equips i el de segones, a un pas del títol, perden amb el Cassanenc per molt poc.

MARÇ. Els dies 19 i 20 es juga la fase d'ascens i el CER, després de 20 temporades com a club federat, puja a 1a divisió superant el Calella per 5-2, el Disco Patín (Múrcia) per 5-1 i l'Areo Feu (Múrcia) per 5-2.

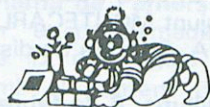
ABRIL. El CER es classifica en setè lloc, d'entre setze equips, en els Campionats de Catalunya Absoluts jugats a Santa Coloma de Gramenet. David González i Pere Riembau participen en el III Torneig de Classificació Infantil i Juvenil a Luarca (Astúries).

MAIG. El CER guanya el II Torneig Memorial Joan Julià, jugat a Riudellots. El CER es classifica i es rep la confirmació per a participar en els Campionats d'Espanya Infantils i Juvenils al Ferrol (16-25 juliol). David González i Albert Surell, campions provincials de dobles infantil, Jordi Sánchez, de 14 anys, del TT la Bisbal, fitxa pel CER. Prendrà part en els Campionats de Catalunya però no ho podrà fer en els estatals.

JUNY. Els dies 24 i 25 es juguen a Vic els Campionats de Catalunya Infantils i Juvenils, amb bona actuació dels infantils, classificats en quart lloc, d'entre deu equips, a un pas de la medalla. Els juvenils queden vuitens. A la fase intercomarcal dels campionats escolars, jugada a Olot, el CER queda en tercer lloc dels individuals (David González) i segons per equips, dintre la categoria infantil.

JULIOL. Gran actuació dels infantils en el Campionat d'Espanya que a la prova d'equips es classifiquen entre els vuit primers, mentre que els juvenils entre els 24 primers, d'entre 48 i 64 equips participants, respectivament. Discreta actuació de David González i Josep M.ª Vargas en el Top Infantil i Aleví jugat a Cassà de la Selva, ocupant el 8è i 10è lloc en les respectives categories.

(CONTINUARA)

VOCABULARI GASTRONÒMIC

Dorada – Daurada, orada
Gamba – Gamba
Jibia, sepia – Sípia, sèpia
Langosta – Llagosta
Langostino – Llagostí
Lenguado – Llenguado
Lubina – Llobina, llobarro

Mejillones – Musclos
Merluza – Lluç
Mero – Nero
Ostras – Ostres
Pescado – Peix
Pulpos – Pops
Ranas – Granotes
Rape – Rap
Salmón ahumado – Salmó fumat
Salmonete – Moll, roger
Trucha – Truita (de riu)

OUS

Huevo duro – Ou dur
Huevo frito – Ou ferrat
Tortilla – Truita
Tortilla a la francesa – Truita a la francesa
Tortilla a la paisana – Truita a la pagesa
Tortilla de calabacín – Truita amb carbassó
Tortilla de cebolla – Truita amb ceba
Tortilla de espinacas – Truita amb espinacs
Tortilla de gambas – Truita amb gambes
Tortilla de patatas – Truita amb patates

UNA FÓRMULA INFAL·LIBLE

Un nord-americà, després d'haver-se arruïnat, tracta de refer la fortuna fent posar un anunci als diaris: "Sensacional! Envieu cinc dòlars a l'adreça que hi ha a sota i rebreu la fórmula segura de fabricar mantega amb herba".

L'anunci té un gran acolliment i l'individu envia una circular que diu: "Compreu un prat, després una vaca i porteu-la-hi a pasturar. L'herba es transformarà en llet. Després de munyir la vaca, centrifegueu la llet i obtindreu la mantega".

AL BAR

- Doneu-nos dos entrepans de salsitxa:
l'un amb mostassa i l'altre sense.
- De seguida, senyor. Però quin voleu amb mostassa?

DELÍCIES DE PEBROTS

Ingredients per a 6 persones: 2 pebrots vermells, 3 anxoves, 100 grams de tonyina escabetsxada, 50 grams de mantega, 50 grams de mortadel·la tallada a talls prims, oli, vinagre, julivert i mostassa.

Unteu els pebrots amb oli i fiqueu-los al forn a escalfar. Quan siguin freds, traieu-ne la pell i feu de cada pebrot 3 tires llargues.

Piqueu la tonyina, barregeu-hi la mantega i poseu-hi sal i pebre. Poseu una cullerada d'aquesta pasta damunt de cada tira de pebrot, enrotlleu-les donant-los la forma d'un caneló i poseu-hi un filet d'anxoves al mig.

Llavors col·loqueu-les en una plàtera adornada als costats amb els tallets de mortadel·la. Barregeu l'oli amb el vinagre, la mostassa, la sal i el julivert picat i tireu-ho per damunt dels pebrots.

Pastís de llimona

Crema: 1 quart de litre d'aigua, 3 rovells d'ou, 30 g de «maizena» 50 g de sucre i una llimona.

Marenga: 2 clares d'ou, 150 g de sucre i 3 cullarades d'aigua.

Pasta: 30 g de farina, 150 g de mantega, 150 g de sucre en pols i 2 ous.

Preparar la pasta, ajuntant la mantega amb el sucre en pols, afegir-hi els ous i, finalment, la farina. Deixeu-ho reposar unes hores.

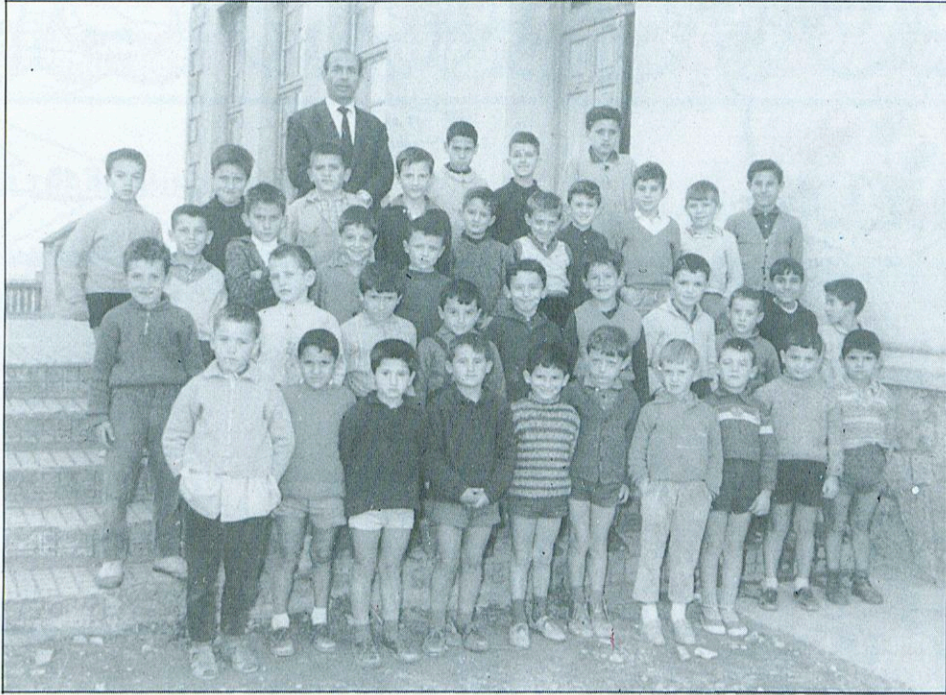
Estendre la pasta en un motlle i posar-ho al forn. Mentrestant, fer la crema a base de l'aigua, els ous, el sucre i la «maizena»; abans que es refredi, tireu-hi el suc de la llimona i una mica de pela ratllada.

Mulleu el sucre amb 3 cullerades d'aigua; poseu-ho al foc fins que estigui a punt de bola (uns 5 minuts). Aquest sucre escampeu-lo damunt les clares batudes, i continueu batent fins que es refredi.

La meitat d'aquesta marenga la barregeu amb la crema; poseu-la damunt el pastís i després tireu-li la resta de la marenga, fent dibuixos amb una mànega. Poseu-ho al forn un moment perquè es torri.

QUAN ÉREM INFANTS

Abans i Ara

ARA I ABANS

Observem aquestes dues fotografies. Ens adonarem que no sempre l'acció de l'home actua negativament sobre el medi ambient. La bellesa natural d'aquest paratge no ha canviat en el decurs del gairebé centenar d'anys que separen les dues escenes i la vegetació no ha disminuït, tot al contrari.

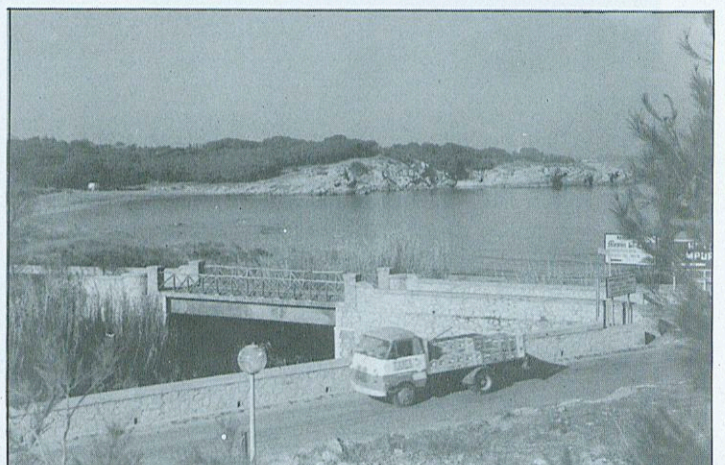
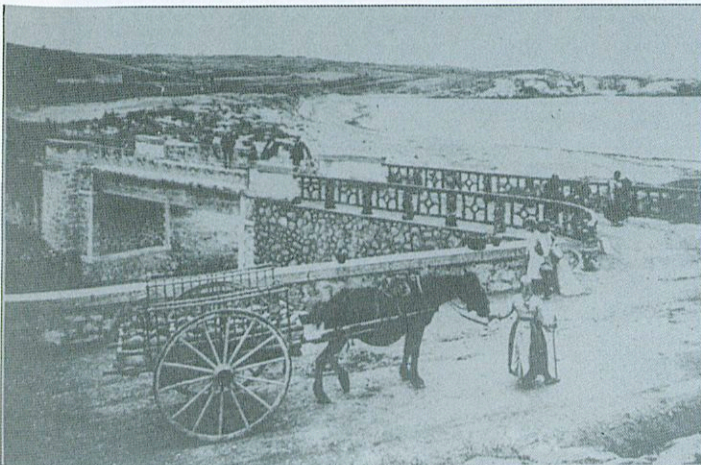
Es curiós poder comparar, per altra banda, la millora en el nivell de vida d'avui dia: fixem-nos en el carro carregat de gerres d'aigua que calia anar a buscar a la font i notem que en la

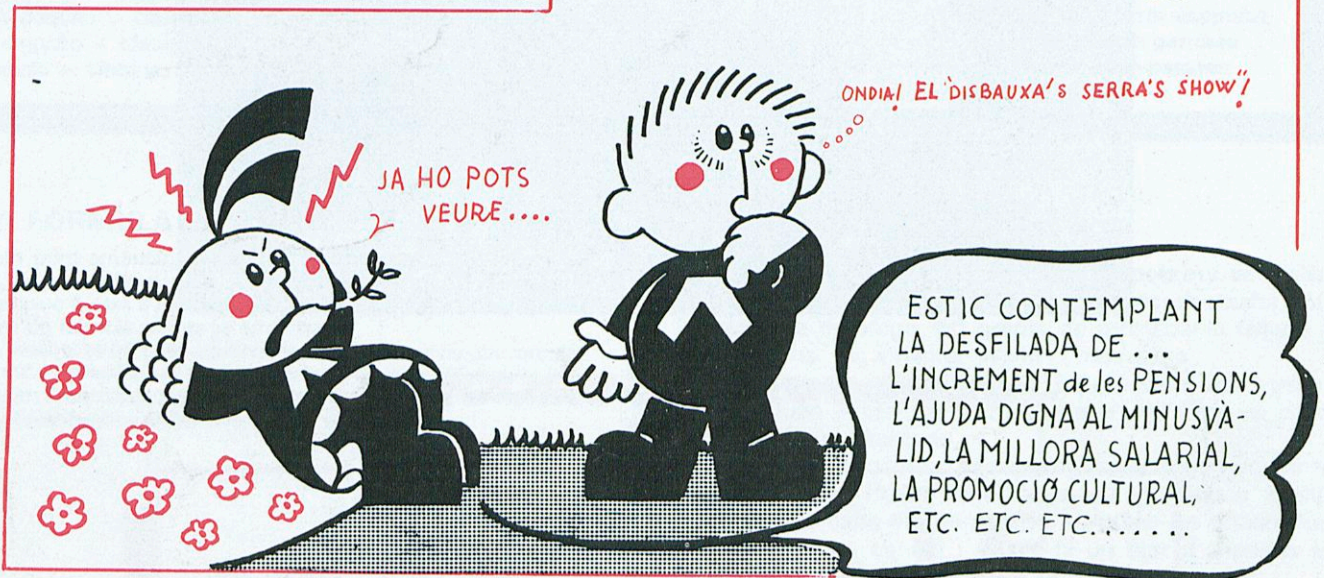
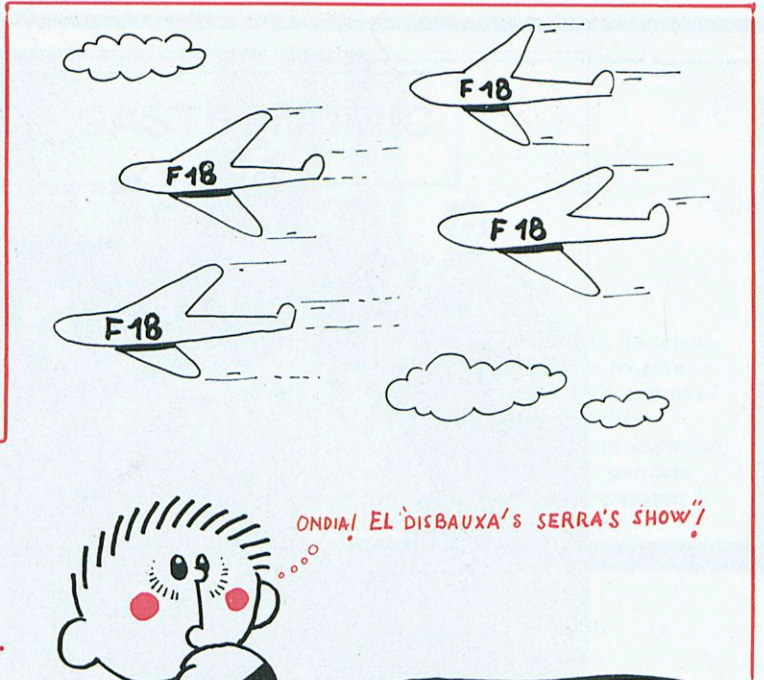
fotografia actual un camió ple de caixes de begudes ocupa el lloc que el carro ha deixat buit al llarg del temps.

Creiem oportú tant mateix, destacar dos aspectes més. En la fotografia antiga observem que aquest paratge del nostre poble era força concorregut aleshores, degut, sens dubte, a la proximitat del safareig i de la font.

I per acabar, és una llastima que el pas del temps ajudat per la salinitat de l'aire marí s'hagi endut amb ell una barana tan bonica com la que hi havia a l'entrada del pont.

J.P.

RECULL DE FOTOGRAFIES ANTIGUES DE L'ESCALA COL.LECCIONABLES

FOTOGRAFIA N° 83

